

λειπεις αὐτὴν» ἀπαντῶ μετ' εὐχερείας· δὲν ἀρνοῦμαις δτι αὐταὶ εἰνε σοφαὶ συμβουλαῖ, ἀλλὰ διὰ τὴν καρδίαν οὐδεμίαν ἔχουσιν ἀξίαν, διότι ἡ καρδία εἶνε ὁ μεγαλείτερος ἀντάρτης ὁ μέχρι σήμερον ὑπάρχας καὶ μάτην προσπαθοῦσι νὰ καταστείλωσιν αὐτὴν ἡ Θρησκεία καὶ ὁ Κώδιξ, ἡ μία τύραννος ὑποκριτικῷ τῷ τρόπῳ, ὁ ἄλλος. Ἡ καρδία ζῇ διὰ τῶν παλμῶν κατὰ τὴν ἐπιστήμην καὶ ἐφ' ὅσον οὗτοι εἶνε σφοδροὶ ἐπὶ τοσοῦτον αὕτη ζῇ πλειότερον, ἀν καὶ εἰς τοῦτο οὐδεὶς βεβαίως φυσιολόγος ἐπικροτεῖ. Τὸν νὰ ἐπιθυμῆς λοιπὸν ἡ καρδία νὰ πλήττῃ τὸν αὐτὸν μονότονον ρυθμὸν—εἶνε ταύτων ὡς νὰ ἐπιθυμῆς τὸν θάνατὸν της, ἀν οὐχὶ τὸν φυσικὸν βεβαίως ὅμως τὸν ήθικὸν — διότι βλέπεις, φιλτάτη μου, δτι καὶ ἡ καρδία ἔχει τὴν δύναμιν τοῦ σκέπτεσθαι, ἀν οὐχὶ κατὰ τοὺς θετικοὺς φυσιολόγους, βεβαίως ὅμως κατὰ τοὺς ἀπατῶντας (διότι καὶ αὐτοὶ ἀπατῶνται) ποιητὰς.

Κτύπα λοιπὸν ὥπως σοὶ ἀρέσκει δυστυχῆς καρδία, ἀφοῦ οἱ παλμοὶ εἶνε ἡ τροφὴ σου!

Λοιπὸν φιλτάτη μου; . . .

— Λοιπόν, εἶνε δυνατὸν ν' ἀγαπᾷς τις σοθαρῶς ἐνταυτῷ πολλὰς γυναῖκας;

— Ἀκριβῶς.

— Ἀλλ' ἔλθωμεν εἰς τὸ ἐνδιαφέρον ζήτημα· πῶς τότε θὰ κανονίσῃς τὴν ἔχλογὴν μᾶς; . . .

— Τίνος μᾶς;

— Τῆς συζύγου σου, ίδού τι σοὶ ζητῶ νὰ μάθω.

— Εὖν ἐπιθυμῆς νὰ μάθης τοῦτο, τότε διμιλήσωμεν περὶ σοθαροτέρων πραγμάτων.

ΑΝΔΡΕΑΣ Π. ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
(Ιουλιανὸς)

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Κ. Η. ΠΟΛΥΓΕΝΟΥΣ Πραγματεία περὶ προικός, βραβευθεῖσα κατὰ τὸν γ' Σγούτειον διεσγωνεσμένη. Ο φιλόπονος ὑφηγητὴς τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Δικαίου καὶ γραμματεὺς τοῦ ἔθνικοῦ Πανεπιστημίου κ. Κ. Η. Πολυγένης προή γαγέν εἰς φῶς τὸν α' τόμον τῆς κατὰ τὸν γ' Σγούτειον διαγωνισμὸν βραβευθείσης ἐμβριθοῦς πραγματείας περὶ Προικός. Ό στενὸς χῶρος τοῦ «Ἀπόλλωνος» δὲν μᾶς ἐπέτρεψε ν' ἀναλύσωμεν λεπτομερῶς τὴν περισπούδαττον ταύτην μονογραφίαν ἐγκαίρως, περιέχουσαν ἐν πασῃ λεπτομερείᾳ καὶ ἐπιστημονικῇ ἀκριβείᾳ πατας τὰς θεωρίας καὶ γνώμας τῶν περὶ τοῦ περιπλόκου τούτου ζητήματος τοῦ οἰκογενειακοῦ δικαίου γραψάντων, δις δ συγγραφεὺς δὲν ἀρκεῖται μόνον νὰ περισυλλέξῃ καὶ ἀναγράψῃ, ἀλλ' ὑποβάλλει εἰς αὐστηρὰν ἐπιστημονικὴν βάσανον, παρενθέτων εἰς πλεῖστα ὅσα μέρη λίαν ἐπιτυχῶς καὶ τὴν ιδίαν αὐτοῦ γνώμην. Ο κ. Πολυγένης πρὸς συγγραφὴν τοῦ ἔργου του ἐλαβε κυρίως ὑπ' ὅψει τὰς πηγας, ἐπικουρικῶς

δὲ πᾶσαν τὴν ἐν Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ σχετικὴν βιβλιογραφίαν. Παρ' ἡμῖν δὲ οὐδεὶς μέχρι τοῦτο ἐπραγματεύθη εἰδικῶς τὸ ζήτημα τοῦτο· ἐν σχέσει μόνον πρὸς τὸ δόλον σύστημα τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Δικαίου, ἐπραγματεύθησαν τὰ περὶ αὐτοῦ ἐν περιλήψει ἐν ταῖς συγγραφαῖς των οἱ κα. Παπαρρηγόπουλος, Καλλιγᾶς καὶ Κρασσᾶς. Ό κ. Πολυγένης διατεῖ τὸν α' τόμον τῆς συγγραφῆς του ἐκτὸς τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τέσσαρα βιβλία. Καὶ ἐν μὲν τῇ εἰσαγωγῇ μετὰ διεξοδικὴν καὶ ἐμβριθὴ προθεωρίαν περὶ τοῦ γάμου καὶ τῶν περιουσιακῶν σχέσεων τῶν συζύγων, ἐκτίθησι τὰ κατὰ τὴν μόρφωσιν τοῦ προικού συστήματος, ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν ῥωμαίων καὶ ἐπισκοπῶν ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὰ παρὰ ταῖς διαφόροις τῆς Εὐρώπης ἐπικρατείας περὶ τούτου κρατοῦντα. Έν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ διεξέρχεται τὰ κατὰ τὴν νομικὴν ἐννοιαν τῆς προικούς, ἐν τῷ δευτέρῳ τὰ πολυώνυμα εἴδη αὐτῆς, ἐν τῷ τρίτῳ τὰ περὶ ὑποχρεώσεως πρὸς σύστασιν προικὸς καὶ ἐν τῷ τετάρτῳ καὶ τελευταῖο τὰ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς προικὸς καὶ τοῦ τρόπου τῆς συστάσεως αὐτῆς. Ή ἀνὰ χεῖρας συγγραφὴ ἀποκαλύπτει ἡμῖν τὸν κ. Πολυγένην οὐ μόνον ἐμβριθὴ γνώστην τῆς Ῥωμαϊκῆς, ἀλλὰ καὶ τῶν ξένων νομοθεσιῶν περὶ οὐ πείθεται τις καὶ ἀπλοῦν ἔστω βλέμμα δίπτων ἐπ' αὐτῆς. Τὸ νέον τοῦτο ἔργον προώρισται ν' ἀναπληρώσῃ μέγα κενὸν ἐν τῇ παρ' ἡμῖν πτωχῇ νομικῇ φιλολογίᾳ καὶ νὰ καταστῇ ἀπαραίτητον βοήθημα παντὸς θέλοντος νὰ διδαχθῇ ἐν πάσῃ ἀκριβείᾳ καὶ ἐκτάσει τὰ περὶ τοῦ περιπλόκου τούτου ζητήματος τοῦ οἰκογενειακοῦ δικαίου. Συγχαίροντες τὸν κ. Πολυγένην εὐχόμεθα ὅπως λίαν ταχέως ἀναγγείλωμεν καὶ τὸν δέ τόμον τῆς περισπουδάστου πραγματείας του.

ΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΙΣ ΦΟΙΒΗΝ—ΑΡΤΕΜΙΝ

ΑΝΑΔΥΣΙΣ

Εἰς τὴς Νυκτὸς δόποταν τὴν πανδυήτειραν ΙΙλὴν ζείδωρον ἀγκάλην ἐγκαθεύδ' ἡ Γῆ.

“Οτε Μορφεῖς καὶ Εἴκελοι καὶ Ονειροί

Περὶ τὸν “Τύπον πτερυγίζουν σιγηλῶς

Περὶ τὸ “Ἐδος δ' ὅτε τὸ Ολύμπιον

Σχολάζουσι βροτόλογοι διαδουλαὶ

Σὺ τότ' ἐν τῷ Ἐρέθου ἀναδύεσαι

Λευκόπεπλος καὶ λευκοστάνδαλος Θεά,

Τὸν αἰγλοβόλον δίφρον Σου ἐλαύνουσα

Ζεῦγμα ἐλάφων χρυσοσκέρων καὶ λευκῶν,

“Ον Νύμφαι ὑποφέρουσι λευκώλενοι

Καὶ περιβάλλουσι Νεφέλαι φαειναί.

ΛΟΥΣΙΣ

Δειδῶς ἐπὸ τοῦ δρους δὲ προκύψασα

Κι' ἐπισκοπήσασα τὸν “Τύπον σιγηλῶς

‘Αφ' οὐ τὸ πᾶν δι τὸ οὐπνώττει πέποιθας

“Ομμα δ' Ολύμπιον οὐδὲν ἐγρηγορεῖ,

Τὸν δὲ ρχον Σου φορτίον φλέγον φέρουσα